

Očima studentů

POVEDL SE MŮJ STUDIJNÍ PROGRAM?

První okamžik, kdy už lze alespoň trochu hodnotit, jak „dobrý“ je daný studijní program, je zřejmě poté, co ho absolvujeme. S ohledem na budoucnost to ovšem není jednoduché hodnocení. Zejména nevíme, jakou práci budeme v budoucnu přesně vykonávat, jestli budeme pracovat v komerční či v akademické sféře apod. Aspoň já to nevím úplně přesně.

Na druhou stranu si uvědomuji, že sestavit studijní program zodpovědně není snadná věc. Zvláště v tak bouřlivě se rozvíjejícím oboru, jako jsou informační technologie. Velká výhoda je naopak v tom, že minimální nutný rozsah znalostí, které by měl mít každý absolvent Fakulty informatiky, je například v porovnání se studiem lékařství poměrně malý. Rozmanitost absolventů je zde žádoucí a kreditový systém studia s bohatou nabídkou předmětů velmi přirozený.

Pětileté studium vs. model 3+2

Můj studijní program byl klasický pětiletý, zatímco dnes už převažuje forma 3+2, tj. bakalářské a navazující magisterské studium. Obě varianty mají své výhody i nevýhody.

Tradičně uváděnou výhodou modelu 3+2 je možnost přestupu na (více či méně) odlišný studijní program, případně uskutečnění navazujícího magisterského studia na jiné vysoké škole (např. též v zahraničí). Další výhodou je povinnost vypracování a obhajoby bakalářské práce, takže student(ka) získá průpravu pro vytvoření a obhájení diplomové práce. (V pětiletých programech se sice např. na naší fakultě musel vytvořit zpravidla ve třetím roce studia projekt, nicméně požadavky na něj kladené byly značně vágní a nemusel se obhajovat.)

Oproti tomu pětileté magisterské studium dávalo podle mého názoru větší volnost v získávání kreditů

a absolvování povinných předmětů během celého studia. Opakování neúspěšně ukončených předmětů na bakalářském studiu totiž spíše vede k prodloužení standardní doby studia než stejný problém u pětiletého studia. Při prodloužení bakalářského studia si také člověk nemůže „nadstudovat“ kredity pro navazující magisterské studium, což je škoda.

Výše uvedená výhoda pětiletého studia je z části vyvážena nutností skládat státní zkoušku v rozsahu odpovídajícímu pěti letům studia, zatímco v případě navazujícího studia se státní zkouška skládá z méně okruhů. (Alespoň na naší univerzitě to tak obecně je.)

Celkově vzato si myslím, že ani jeden z modelů studia není výrazně lepší nežli druhý. Mnohem důležitější je řádné plnění studijních povinností a výběr kvalitních předmětů, pokud je to možné.

Co jsem se během studia nedozvěděl

Když zpětně přemýšlím, co bych se během vysokoškolského studia rád naučil nebo dozvěděl a co jsem se nenaučil a nedozvěděl, napadá mě několik „praktických“ věcí.

Jako budoucí zaměstnanec, či dokonce podnikatel, nemám moc jasnou představu, jak vlastně funguje ekonomický subjekt typu obchodní společnost. Naše fakulta sice nabízí mnoho předmětů o informačních systémech, kde se lze dozvědět některé informace, ale vždy je to ve vztahu k budování informačního či databázového systému. Rozhodně se tam student nedoví, co je potřeba zařídit při založení menší firmy a jak vlastně funguje. Pro tyto účely by bylo vhodné vytvořit nový předmět nebo předměty, neboť předměty jiných fakult jsou pro informatika málo vhodné. (Já si také nedokážu představit, jaké předměty Fakulty in-

formatiky bych doporučil například člověku s ekonomickým vzděláním, který by se chtěl dozvědět „něco víc o počítačích“, protože pracuje ve firmě zabývající se informačními technologiemi. Všechny předměty jdou značně do hloubky, ale mají úzký záběr – jsou určeny pro studenty informatiky.)

Jako občan v moderní společnosti se zase jen málo orientuji v orgánech státní správy, v právním systému naší země, o možnostech investování úspor a podobně. Opět by bylo možné odkázat na předměty z jiných fakult, samostudium literatury a podobně, ale zase si myslím, že vytvoření několika příslušných předmětů přímo na naší fakultě by bylo nejlepším řešením.

Závěr

Když uvážím všechny okolnosti a porovnáám své studium se studiem přátel z jiných oborů, mohu říct, že právě absolvovaný studijní program byl navržen v zásadě dobře. Studoval jsem předměty užitečné i méně užitečné. Za hlavní výhodu však považuji, že mi nikdo nebránil studovat to, co jsem chtěl, a nebyl jsem nucen studovat moc toho, co jsem studovat nechtěl. Podmínky mého studijního programu byly vymezeny jasně, což se bohužel nedá říct o všech studijních programech na jiných fakultách naší univerzity. Neméně důležitým, a pro mě jaksi samozřejmým faktem bylo korektní hodnocení snad všech zkoušek, včetně zkoušky státní.

Mgr. Jiří Cvachovec (nar. 1982) vystudoval informatiku na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity v Brně (MU), specializace Numerické a paralelní výpočty. Na stejné fakultě nyní pokračuje v doktorském studiu. V roce 2005 obdržel cenu rektora MU nejlepším studentům magisterských programů.

DOKTORSKÉ PROJEKTY OČIMA STUDENTŮ

Doktorské projekty Grantové agentury České republiky (GA ČR) jsou realizovány od roku 2003 jako nástroj podpory vzdělávání studentů doktorských studijních programů. Jejich cílem je „podpora a koordinace vědecké činnosti v rámci doktorských studijních programů, stimulace spolupráce mezi obory a institucemi, podpora vědecké komunikace mezi studenty doktorských studijních programů (DSP) různých oborů a zatraktivnění vědecké dráhy pro absolventy magisterského studia“. Veřejná soutěž byla pro doktorské projekty doposud vyhlášena dvakrát, a to v letech 2003 a 2004. V letošním roce doktorské projekty v grantovém systému GA ČR chybí.

Doktorské projekty jsou poměrně novou aktivitou a doposud se nedostaly do širšího povědomí akademické obce jako jedna z forem podpory výchovy doktorandů. Proto bychom v následujícím článku chtěli představit jeden ze současně realizovaných projektů a podělit se o zkušenosti a postřehy získané při jeho řešení.

Na Agronomické fakultě Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity (MZLU) v Brně působí pod vedením *prof. Ing. Josefa Dvořáka, CSc.* jediný doktorský tým tvořený studenty doktorských studijních oborů Molekulární biologie a genetika živočichů a Obecná zootechnika. Jeho členové jsou dislokováni na dvou odděleních – Laboratoři molekulární embryologie a pracovišti genetiky Ústavu morfologie, fyziologie a genetiky zvířat. Uvedený doktorský tým je začleněn do projektu „Zvýšení metodologické úrovně a teoretického vzdělání studentů akreditovaného DSP 4103V Zootechnika – perspektivního studijního oboru obecná zootechnika“, jehož příjemcem je Agronomická fakulta České zemědělské univerzity (ČZU) v Praze (řešitel *prof. MVDr. Ing. František Jílek, DrSc.*). Dalšími spoluřešitelskými pracovišti jsou Zemědělská fakulta Jihočeské univerzity (JU) v Českých Budějovicích (spoluřešitel *doc. Ing. Jindřich Čížek, CSc.*), Výzkumný ústav živočišné výroby Praha-Uhřetíněves (spoluřešitel *doc. Ing. Luděk Bartoš, DrSc.*) a Ústav Živočišné fyziologie a genetiky Akademie